

กรัยวิเชียร น้อยวิบล 2550: ผลของการฝึกโดยใช้ลูกบอลที่มีต่อเวลาปฏิริยาตอบสนอง
มือและตาของเด็กออทิสติก ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พลศึกษา) สาขาพลศึกษา
ภาควิชาพลศึกษา ปรธานกรรมการที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริชัย ศรีพรหม, ศศ.ม.
92 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลของการฝึกโดยใช้ลูกบอลที่มีต่อ
เวลาปฏิริยาตอบสนองมือและตาของเด็กออทิสติก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ เป็นนักเรียนออทิสติก เพศชาย
ที่มีอายุระหว่าง 7-10 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัย
และพัฒนาการศึกษา ภาคปลาย ปีการศึกษา จำนวน 20 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา และ โปรแกรม
การฝึกโดยใช้ลูกบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดำเนินการทดลองโดยการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม
คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองได้รับการฝึกกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
ควบคู่กับโปรแกรมการฝึกโดยใช้ลูกบอล กลุ่มควบคุมฝึกกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
เพียงอย่างเดียว ซึ่งใช้ระยะเวลาในการฝึกต่อเนื่องเป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วันฝึกในวัน
จันทร์ พุธ และศุกร์ โดยกลุ่มตัวอย่างจะต้องทำการทดสอบเวลาปฏิริยาตอบสนองของมือและตา
ก่อนการฝึกสัปดาห์ที่ 1 และหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางชนิดวัดซ้ำ และเปรียบเทียบผล
ของโปรแกรมการฝึกโดยใช้ลูกบอลที่มีต่อเวลาปฏิริยาตอบสนองมือและตาของเด็กออทิสติก โดย
ใช้สถิติแบบ t - test

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่ได้รับการฝึกกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ควบคู่กับ
โปรแกรมการฝึกโดยใช้ลูกบอล กับกลุ่มที่ฝึกกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพียงอย่าง
เดียว มีเวลาปฏิริยาตอบสนองของมือและตาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หลัง
การฝึกในสัปดาห์ที่ 8

กรัยวิเชียร

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อประธานกรรมการ

๕6 / 3 / 50